

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1ECdo/37/2015
Identifikačné číslo spisu:	2309205511
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2309205511.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému T., naposledy bývajúcemu v I., t. č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom K., zamestnancom Okresného súdu Galanta, o vymoženie 663,24 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 12 Er 227/2009, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 25. novembra 2014 sp. zn. 23 CoE 370/2013, takto

rozhodol:

Návrh na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.

Dovolanie o d m i e t a.

Povinnému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta uznesením z 2. augusta 2012 č. k. 12 Er 227/2009-20 zastavil exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku, ktorý bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia [§ 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v spojení s § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní] a oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie vo výške 76 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Trnave uznesením z 25. novembra 2014 sp. zn. 23 CoE 370/2013 zamietol návrhy oprávnenej na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.), napadnuté rozhodnutie potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.) a povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z toho, že v konaní došlo k závažným procesným vadám zakladajúcim zmätočnosť, ako aj

k iným vadám majícím za následok nesprávné rozhodnutí vo veci. Napadnuté rozhodnutí tiež spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala prerušiť dovolacie konanie a Súdnu dvor Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s ustanovením § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že návrh na prerušenie dovolacieho konania treba zamietnuť a dovolanie odmietnuť.

Na odôvodnenie zamietnutia návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania najvyšší súd uvádza, že k podobnému návrhu oprávnenej sa už vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 34/2013, 3 Co 37/2013). Najvyšší súd na tieto rozhodnutia v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci. Opakuje, že Súdny dvor má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie, pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania, má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. V danom prípade z určujúceho hľadiska išlo zo strany súdov nižších stupňov o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov (Občianskeho zákonníka a Exekučného poriadku), preto dovolací súd nedôvodný návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol.

Oprávnená podala dovolanie 17. februára 2015 (viď č. 1. 75 spisu). Prípustnosť jej dovolania bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 353/2014 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňom 1. januára 2015 (pozn. dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa Občiansky súdny poriadok uvádza v tomto znení).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Oprávnená napadla dovoláním uznesenie. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Uznesenie, proti ktorému podala oprávnená dovolanie, nie je uvedené v týchto ustanoveniach, preto prípustnosť jej dovolania z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva.

Podľa § 237 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení. V zmysle § 237 ods. 2 O.s.p. ale dovolanie podľa odseku 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu (ktorým tu treba rozumieť Exekučný poriadok).

Dovoláním napadnuté rozhodnutie bolo vydané v konaní podľa Exekučného poriadku. Prípustnosť dovolania oprávnenej preto nevyplýva ani z § 237 O.s.p.

Vzhľadom na to, že oprávnenou podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237, ani podľa § 239 O.s.p., dovolací súd odmietol jej dovolanie ako procesne neprípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.